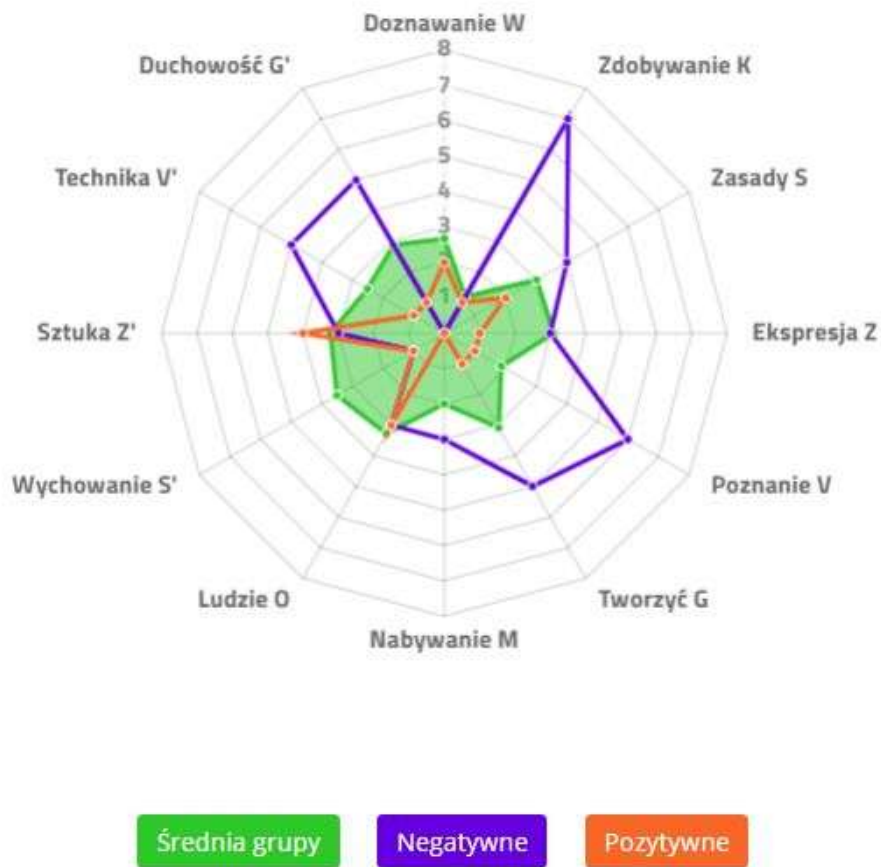

Wyniki

W diagnozie charakteru zawodowego (BBT Achtnich) określa się trzy podstawowe energie. To one właśnie określają nasz **styl działania/potrzeby** na rynku pracy.

Jakie dyspozycje są najsilniejsze u Ciebie? Spójrz na wykres poniżej.

Negatywne – oznacza obszary reprezentowane przez odrzucone obrazki

Pozytywne – oznacza obszary reprezentowane przez wybrane obrazki

Średnia grupy – oznacza średni wynik dla danej grupy wiekowej

Co możemy powiedzieć o uzyskanych przez siebie wynikach? Na Twój "klucz zawodowy" składają się trzy najwyższe wyniki.

Twój klucz to: Z'(4) O(3, 2N+0R) W(2)

W kluczu tym:

1. Z'(4) – Skłonność (potrzeba) do prezentowania 4 pkt. - wynik najwyższy.

2. O(3) – Skłonność (potrzeba) do komunikowania się 3 pkt.

3. W(2) – Skłonność (potrzeba) do doznawania czułości/wrażliwości 2 pkt.

Te trzy podstawowe "energie" to jakby "cegielki", z których budujesz swój charakter. Po co budujesz? - Aby działać w środowisku zawodowym.

Ważna uwaga! Czasem sytuacja - środowisko zawodowe (sytuacja zewnętrzna, wydarzenia losowe, inne osoby) **tlumi** nasz charakter, a czasem to nasz charakter kształtuje sobie sytuację pracy. Zależy to od tego, jak **mocny** jest ten charakter, jak nasilone są badane tutaj dyspozycje charakterologiczne. Jeśli charakter jest mocniejszy, to działa nawet **wbrew** niekorzystnej sytuacji i... zmienia ją. A jeśli mamy słabszy charakter, to człowiek **dopasowuje się** do wymagań sytuacji. Jest wtedy bardziej plastyczny.

W planowaniu kariery zawodowej bierzemy pod uwagę dwa, dopełniające się, aspekty: **klimat i kulturę**. **Klimat** – tak jak z geografii – może być klimat ciepły, chłodny. Klimat zawodowy to jest to, co odczuwamy w środowisku pracy np. czy jest presja czasu, sposób komunikacji w miejscu pracy, czy jest ciepła, czy chłodna atmosfera, ilość osób w pracy (czasami dobrze czujemy się pracując w ogromnej firmie, a niekiedy preferujemy pracę w firmie rodzinnej) etc. Klimat jest to świat wartości, w jakich ktoś gotów jest pracować.

Kultura to działanie, jakie się podejmuje, aby czuć się dobrze. Jeśli klimat jest chłodny, to przejawem kultury jest budowanie ciepłych domów. Przekładając na środowisko pracy: jeśli w pracy jest chłodna atmosfera, to czy podejmujemy działania, by atmosferę ocieplić (co robimy, by poczuć się lepiej). Kultura określa sposób radzenia sobie z problemami, a więc to pewne sposoby działania, umiejętności dostosowania się

Jaki jest Twój klimat?

Klimat osób żyjących czynnikiem **ZOW** związany jest z "byciem na scenie", dosłownie i w przenośni.

- Czy coś się podoba czy nie?
- Czy coś jest skuteczne czy nie?
- Czy coś przyciąga uwagę innych czy nie?

Oto pytania ważniejsze dla atmosfery **czynnika Z**

Aspekt zewnętrzny, efekt, wygląd rzeczy mogą stać się ważniejsze od niej samej. Jeżeli efekt przechodzi niezauważony, brakuje najważniejszego. Kiedy rzecz nie jest przez nikogo podziwiana (lub akceptowana), brakuje bodźca do działania. Ponieważ osiągnięty skutek jest przejściowy, osoba typu Z czuje się bez przerwy pobudzana do stwarzania czegoś nowego. Najczęściej pracuje jedynie dla chwili. „Atrakcyjny świat” osobliwości i aktualności bywa czasami określany przez innych jako powierzchowny, trywialny i przelotny. Jednakże zawiera również coś przyjemnego i beztroskiego, żyje się teraźniejszością.

Twój charakter zawodowy

Charakter określa **kulturę** danej osoby, czyli sposób radzenia sobie z problemami.

Charakter czynnika ZOW jest to kultura związana z ekspresją uczuć. Jest to skłonność do kreacji nowych sposobów zachowania się.

Czynnik Z ma potrzebę pokazywania i oglądania.

- Pokazywać:

Człowiek może się pokazywać, lub pokazywać swoje dzieło i, przez to, być akceptowanym, rozpoznawanym i uznanym przez innych ludzi. Wszystko, co może być podziwiane, obojętnie gdzie i wszystko, co może zadziwiać, wszystko, co może być widziane, usłyszane lub zrobione.

Człowiek może sobie nadać ekspresję, wyrazistość. Gdy nie może się pokazać, lub pokazywać swego dzieła, to może pokazywać dzieła bliskich i przedstawiać je, eksponować.

- Oglądać:

Czego to człowiek nie lubiłby widzieć; teatr, wystawa, demonstracje, telewizja... Lubimy widzieć piękne rzeczy, mamy smak piękna, potrzebę estetyczną i reagujemy sprzeciwem na to, co piękne nie jest.

„Pokazywanie” stanowi część potrzeb wrodzonych człowieka. Z czynnikiem Z ma do czynienia każdy, kto pokazuje coś, co posiada, lub może zrobić, tak samo osoba lub grupa ludzi, która ogląda to, co jest pokazywane. Zatem „pokazywanie” przedstawia spotkanie i nawiązanie kontaktu z drugą osobą. Jest on zachęcony: powinien zobaczyć i zachwycić się. Powinien podziwiać i pragnąć tego, co widzi.

To jest pierwotny schemat potrzeby pokazywania: „Chcę się pokazać, abyś mnie podziwiał”. Formuła ta ma zastosowanie przy ubieganiu się o pracę: aby zostać zatrudnionym, przedstawia się świadectwa i swoje dokonania. Ta sama zasada jest ważna w handlu: pokazuje się towar, aby wywołać pragnienie i sprzedać go. Chodzi więc o podziw dla przedmiotu, dla produktu, dla dzieła, dla ciała.

Potrzeba pokazywania może być zaspokojona bezpośrednio lub pośrednio: bezpośrednio, gdy jest ona związana z własną osobą, pośrednio, gdy pokazywane są inne osoby, przedmioty, działania. Centralnym pragnieniem pozostaje jednak pragnienie przyciągnięcia uwagi innych.

Sukces osiąga ten, kto może zaprezentować i zachwalać swoje osiągnięcia, swoje dzieło, a poniekąd własną osobę. Obowiązuje następująca reguła: to, co pokazuję powinno być podziwiane przez partnera. Jeżeli tak nie jest, pokazywana rzecz traci swoją wartość.

Pierwotna, naturalna potrzeba pokazywania jest elementem istotnym dla rozwoju osobowości. Zakłócenie potrzeby pokazywania objawia się jako wstyd. Pokazywać się i wstydzić się to dwa krańcowe bieguny czynnika Z. Osoby nieśmiałe są skrępowane i zahamowane w swojej potrzebie pokazywania. Spotykamy młode, zahamowane, nieśmiałe, zablokowane osoby, które chciałyby zostać aktorami, wybierały więc zawody Z w teście, ponieważ ich potrzeby Z są wyparte.

Potrzeba pokazywania istnieje niezależnie od niezbędnych zdolności do jej realizacji: można chcieć pozować, nawet jeżeli nie ma się nic do wyeksponowania. Mówimy wtedy o pewnym przekłamaniu, o dowartościowaniu potrzeby pokazywania. Oczywiście, jeżeli ktoś posiada dary i talenty, naturalne jest

ich rozwinięcie i wykorzystanie w swoim działaniu. Jeżeli występuje artystyczna siła kreacji, wpływa z niej często wewnętrzna konieczność wyrażania siebie i przedstawiania.

Tak modne dziś słowo „image”, odnosi się do tej sfery, tak samo jak wszystkie zawody, które troszczą się o kształtowanie wizerunku. Jest to związane z czynnikiem Z. Dla reprezentantów czynnika Z nie ma nic bardziej tragicznego, jak utrata własnego wizerunku.

Oto jak reporter radiowo-telewizyjny, typowy przedstawiciel zawodu Z wyraża się o tym, co dotyczy korzyści i niedogodności jego zajęcia: *„Z pewnego punktu widzenia jest się wolnym w swojej pracy, spotyka się często osoby interesujące i sławne, można uczestniczyć w zdarzeniach, na które nie dałoby się zdobyć biletu za żadne pieniądze. Niedogodności zaś to fakt, że nie tworzy się nic trwałego, żyje się i pracuje dla chwili obecnej. Nieregularny czas pracy i brak stałego czasu na wypoczynek stwarza problemy w życiu rodzinnym. Nie ma się prawie prywatnego życia”*.

Cechy charakteru

Cechy charakteru są to takie zachowania, które są charakterystyczne.

Człowiek ZOW jest czarujący i odnosi sukcesy. Może być wielkim artystą i czarodziejem słów. Tym, co może się liczyć jest wygląd zewnętrzny, opinia itp.

Oto jak możemy przedstawić cechy charakteru osoby typu ZOW:

- chce pokazywać, być podziwianym, przyciągać uwagę;
- może być jest śmiały i wesoły;
- może mieć wycucie kolorów, piękna, form estetycznych;
- mówiąc, bawi się słowami, wyraża się błyskotliwie;
- bywa ostentacyjny;
- bywa zadowolony z siebie;
- czasami jest kapryśny;
- bierze za prawdę wygląd i zewnętrzny efekt;

Niespełnione potrzeby Z wyraża się następująco:

- bojaźliwość: wstydlivość, nieśmiałość;
- chowa się, ukrywa, trzyma się z boku;
- brak zaufania do siebie.

Czynności zawodowe

Czynności czynnika Z to:

- pokazywać,
- nadawać kształt,
- dokonać prezentacji,
- produkować,
- wystawiać,
- manifestować,
- prezentować,
- zapoznawać itp.

Ten, kto wykonuje te zawody zwraca się do publiczności. To, co jest prezentowane powinno być przez nią oglądane i podziwiane. Obserwatorami są: widzowie w kinie, czytelnicy gazet, publiczność teatralna i TV itp.

Jednakże pojawią się tu dwie orientacje: -S +Z (typ dominujący), oraz +Z +S (typ sytuacyjny, pełen inicjatywy).

Podstawowe czynności typów dominujących Zd to:

- dominacja
- kontrola sytuacji

Funkcje szczegółowe:

- pokazywać, przedstawiać: swą siłę
- stawiać opór
- buntować się, wyrażać emocje w swoim zawodzie
- być impulsywnym; jak np. w sporcie
- egzekwować prawo; osądzać, bronić, oskarżać, karać; jak np. policjant
- panować nad sytuacją, być samodzielnym i niezależnym; jak np. kierowca

Podstawowe czynności typów inicjatywnych Zi to:

- inicjatywa wobec innych
- asertywność w obronie własnych racji
- Czynności szczegółowe:
- być inicjatywnym w relacji z innymi
- być asertywnym, bronić swoich racji
- pokazywać, przedstawiać (piękno, siłę, dobroć, wartości własne lub produktu swojej pracy)
- deklamować, uczyć wymowy, występować, publikować, demonstrować
- przewodzić w małej grupie
- deklamować, uczyć wymowy, występować, publikować, demonstrować
- propagować, wystawiać, czynić znanym, pozyskiwać, przyciągać
- fotografować, filmować

Z czym chcesz pracować – materiał pracy

Oczywiście - termin "materiał" nie określa tylko rzeczy (jak to potocznie mówimy).

Materiałem jest wszystko, co można przekształcić - myśli, a nawet inni ludzie - i co staje się wytworem.

Bezpośrednimi wytworami czynnika ZOW są ukazywane osiągnięcia i dzieła, takie jak:

- piękna fryzura,
- dobry smak,
- dzieło sztuki,
- reklama,
- wystawianie towarów,
- film, fotografia itp.

Twoje przedmioty związane z czynnikiem 1 w kluczu:

- przedmioty sztuki,
- ceramika,
- rzemiosło artystyczne,
- pismo,
- przegląd sztuki